

Matot – Numeri 30:2 – 32:42

Aliyah 2 – Numeri 31:1 – 31:12

In dit gedeelte lezen we dat Mozes **wraak** moet nemen **op de Midianieten**, voordat hij zal sterven. Dit was vanwege het feit dat de Midianitische/Moabitische vrouwen de Israëlieten hadden verleid tot overspel en afgoderij. Zij deden dit op advies van de profeet Bileam. God werd zeer boos op het volk, vanwege deze wandaden en er brak een plaag uit, waarbij 24.000 Israëlieten omkwamen. Het dieptepunt van de woestijnreis. Gelukkig wist Pinchas de toorn van God te laten bedaren, doordat hij voor de ogen van heel het volk een overspelig echtpaar met een speer doorstak. Toen ging de plaag liggen.

En nu lezen we dat Mozes wraak moet nemen op de Midianieten. Daarbij mag **Pinchas** de leiding nemen. Hij had er immers voor gezorgd dat de toorn van God van het volk werd afgewend. Nu mocht hij ook de wraak op de Midianieten ten uitvoer brengen. Alle mannen van de Midianieten werden gedood en later ook nog de vrouwen die bij het overspel betrokken waren geweest en de mannelijke kinderen. Bij deze slag werd ook de **profeet Bileam** gedood. Zo werd er wraak genomen voor de zware slag die de Midianieten het volk van Israël had toegebracht.

Het kan lastig zijn om een term als '**wraak**' aan **God** te verbinden. Is God een hardvochtig en wraakzuchtig God? Heeft Hij het überhaupt nodig om wraak te nemen? De moeite die wij hebben om wraak aan God te verbinden, heeft ermee te maken dat er een verwarrende idee over wraak bestaat. **Menselijke wraak** heeft vaak met een emotionele uitbarsting te maken en is vaak buitensporig. Men wil het die ander flink betaald zetten en zal diegene laten boeten. Dan pas kan men weer vrede en innerlijke rust ervaren. Althans dat is het gevoel wat er bij komt kijken. We zullen in deze uitleg zien dat dit bij de goddelijke wraak anders in elkaar steekt.

In de Bijbel wordt regelmatig over de wraak van God gesproken, zowel in het Oude als het Nieuwe Testament. Zo staat er geschreven in Deuteronomium 32:35-36a:

Aan Mij komt de wraak en de vergelding toe, op het tijdstip dat hun voet wankelt. Voorzeker, de dag van hun ondergang is dichtbij en spoedig komen de dingen die hen te wachten staan. Want de Heer zal Zijn volk recht verschaffen...

Belangrijk is hoe vers 35 gekoppeld wordt aan vers 36. De wraak van de Heer heeft ermee te maken dat God zijn volk recht verschaft. God neemt geen wraak, omdat Hij wraakzuchtige gevoelens heeft, maar om de Israëlieten recht te verschaffen. Hij neemt het op voor zijn volk en daarbij vernietigt Hij hun vijanden. In Romeinen 12:19-20a wordt vers 35 ook door Paulus aangehaald:

Wreek uzelf niet, geliefden, want er staat geschreven: 'Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heer.' Als dan uw vijand honger heeft, geef hem te eten...

Uit deze verzen blijkt nog iets anders, namelijk dat de wraak God toekomt. **Mensen mogen zichzelf niet wreken.** Waarom niet? Omdat zij niet weten hoe en wanneer de wraak moet komen. Zij handelen vanuit hun eigen **wraakzuchtige gevoelens** en dat brengt **geen recht** op aarde. God echter weet hoe en wanneer de wraak moet komen, zodat er recht gedaan wordt. Verder leven we nu in een tijd waarin de genade naar mensen toekomt. Juist door je vijand eten te geven, zul je het kwade door het goede overwinnen. De genade triomfeert over het oordeel. Deze **genadetijd** zal niet voor eeuwig duren, want God zal ook komen om recht te doen. Maar nu is het nog genadetijd.

Zo roepen ook de **zielen van de martelaren** in Openbaring 6:10-11 van onder het altaar hoe lang het nog duurt voordat hun bloed gewroken gaat worden. Zij krijgen als antwoord dat zij nog een kleine tijd moeten wachten, totdat het aantal van de martelaren vol is geworden. Dit leert ons dat God wacht tot er een **bepaalde maat van goddeloosheid** en slechtheid vol is geworden. En dan is de juiste tijd voor de wraak gekomen. Hij is een geduldig God, maar er is een maat en tijd gesteld voor de tijd van geduld. Er komt ook een dag waarop de maat van het kwaad en geweld vol is geworden en de wraak van God moet komen. Dit zal het recht en de gerechtigheid op aarde herstellen.

Ik roep in herinnering wat we in de eerste *aliyah* van *parshat Bamidbar* hebben gezien. Het boek **Numeri** staat chronologisch gezien voor de **Eindtijd** en de laatste grote strijd, waarmee de wereldgeschiedenis ten einde gaat komen. Zo staat het **dieptepunt bij Peor** met de Midianitische vrouwen en de profeet Bileam symbool voor de tijd van de **antichrist**. Vlak voordat het volk het Beloofde Land daadwerkelijk binnen gaat trekken, vindt deze zware misleiding, val en plaag onder het volk plaats. Hierna wordt Gods toorn gestild en kan het volk het Beloofde Land binnengaan. Zo zullen we ook vlak voor de komst van Gods duizendjarige vrederijk op aarde een heftige strijd zien. Er zullen **zware misleiding, grote afval en vele plagen** plaatsvinden, voordat Yeshua terugkomt.

Het bijzondere is dat Mozes vlak voor zijn heengaan wraak mag en moet nemen op de Midianieten. Dit vond dus plaats net voordat het volk het Beloofde Land binnen zou gaan. Zo zal **Yeshua** ook **volkomen wraak** nemen op het rijk van de antichrist, voordat Hij zijn vrederijk gestalte geeft op aarde. We lezen in Openbaring 19 dat Hij bij zijn **Wederkomst** komt als een oorlogsheld samen met alle hemelse legers. Ook zal Hij de wijnpersbak van Gods toorn treden. Een zware strijd zal er plaatsvinden. Gods wraak komt op dat moment over het rijk van de antichrist. Het recht zal worden hersteld op aarde.

Het is belangrijk om te beseffen dat het in Numeri 31 **niet om de ban gaat**, die rust op de Kanaänitische volken. De Kanaänitische volken moesten helemaal worden uitgeroeid. Alles moest worden vernietigd. De ban rustte op hen. Dit heeft ermee te maken dat God het land Kanaän aan de Israëlieten gegeven had. De maat van de goddeloosheid van de Kanaänitische volken was volkomen vol geworden. Zij moesten uitgeroeid worden. Ook mochten zij niet in leven blijven, omdat zij anders te midden van de Israëlieten zouden blijven wonen en hen weer tot zonden en afgoderij zouden verleiden. Daarom rustte de ban op hen. In Numeri 31 gaat het echter niet over de ban, want de jonge vrouwen van de Midianieten mochten gewoon in leven gelaten worden en tot vrouw genomen worden.

Wat is dan het verschil tussen de Midianieten en de Kanaänieten? Wel, de Midianieten woonden **buiten het Beloofde Land**. Hun definitieve tijd van oordeel was in principe nog niet gekomen. Ook hoefden de Israëlieten zich minder zorgen te maken over het feit dat sommigen van hen in leven zouden blijven, omdat zij niet te midden van de Israëlieten zouden wonen. Zij woonden immers buiten de grenzen van het Beloofde Land. De wraak die hier op de Midianieten genomen wordt, is **specifiek gericht** op de afschuwelijke daad, die de Midianieten daar in de woestijn hadden begaan. Het gebeuren met Bileam moest gewroken worden.

Het is ook opvallend dat God Zelf dit in vers 2 de **'wraak van de Israëlieten'** noemt en dat Mozes dit in vers 3 de **'wraak van Jehovah'** noemt. Het is nog niet de dag van de wraak van God Zelf, maar het is de dag waarop het volk Israël wraak mag nemen, vanwege de vele doden die er gevallen waren. Tegelijk is dit met de toestemming en zelfs op bevel van God. Daarom noemt Mozes het van zijn kant de **'wraak van Jehovah'**.

Waarom mocht het volk wraak nemen? Wel, ten eerste waren zij zelf al zwaar geraakt door de toorn van God. Zij hadden **hun eigen les al gehad**. Vanuit die nederige positie werden zij in staat gesteld om nu ook de wraak aan hun tegenstanders te voltrekken. Verder was het volk van de **Midianieten door en door slecht**. Dat bleek keer op keer. Welbewust probeerden zij steeds het volk de vervloeken en te vernietigen. De profeet Bileam had nota bene direct contact gehad met Jehovah Zelf en werd door Hem gedwongen om het volk van Israël te zegenen. Ondanks dat alles bedacht hij toch de list om het volk van Israël op de knieën te krijgen. Hij was door en door slecht. Ook was heel het volk bij deze list betrokken. Zelfs de vrouwen vervulden hierin een hoofdrol. Deze slechte Midianieten zouden blijven zoeken naar mogelijkheden om het volk te vervloeken en te vernietigen. Daarom was de **tijd om wraak** te nemen **direct** aangebroken. Deze vijand moest verslagen worden en wel direct. Dan pas konden de Israëlieten de **vrije doorgang** hebben om het Beloofde Land binnen te gaan.

Soms zijn er tijden dat God ook nu al in de aardse geschiedenis ingrijpt en een stuk oordeel brengt. Hoewel zijn grote **Dag van het Oordeel** nog niet is aangebroken, zet Hij al dingen recht. Soms is het noodzakelijk om direct orde op zaken te stellen om zijn Koninkrijk voortgang te laten boeken. Hierbij schakelt Hij zelfs zijn kinderen in. God brengt recht voor zijn kinderen, in de komende wereld, maar **soms ook al in deze huidige wereld**. God is betrokken bij zijn volk en waakt als een Leeuw over hen.

We hebben al gesteld dat Gods wraak niet met een emotionele uitbarsting of met wraakzuchtige gevoelens te maken heeft, maar met **Gods rechtvaardigheid**. God zet dingen recht met zijn wraak, op de juiste tijd, na lang geduld te hebben gehad. Toch is God ook **emotioneel betrokken** bij zijn volk. Dat zagen we vooral rond het gebeuren van Pinchas tot uitdrukking komen. Het bijzondere is dat Gods boosheid en gekwetste emoties daar echter **niet** met de term **'wraak' (Nakom)** wordt omschreven, maar met **'vurige passie/woede' (Kin'ah)**. Deze wraak is ook niet op de heidenvolken gericht, maar op het volk van Israël zelf. Waarom? Omdat God hen getrouwd had als zijn vrouw. Daarom wordt Hij emotioneel geraakt, wanneer het volk overspel pleegt.

God is emotioneel betrokken bij zijn volk. Hoe dichter je bij iemand staat, hoe meer pijn je elkaar ook kunt aandoen. God had Zich emotioneel verbonden aan zijn volk. Hij had hen getrouwd als zijn vrouw. De keerzijde van zijn vurige passie en liefde voor het volk, is de **heilige jaloezie** en woede, wanneer zij andere goden gaan dienen. Dit bracht de plaag, waarbij 24.000 Israëlieten stierven. Dit wordt echter niet 'wraak' genoemd, maar dit was de brandende passie en woede van God. Zie verder *aliyah 1* van *Pinchas*.

Bij **Gods wraak** zit ook wel een emotionele component, maar die uit zich toch op wat andere wijze dan bij zijn *Qin'ah*. God haat namelijk de zonde en de slechtheid, maar de mensen heeft Hij lief. Zijn **woede over de zonde**, die zoveel kapot maakt, uit zich in de wraak van God. Maar Hij zal deze wraak ook met pijn in zijn hart brengen, omdat zijn hart **tegelijk huilt** om de mensen, die daarbij te gronde worden gericht. God wil namelijk niet dat er ook maar iemand verloren gaat, volgens 2 Petrus 3:9. Daarom wacht God vaak zo lang om zijn wraak en oordeel te brengen. Zijn wraak komt niet voort uit een emotionele uitbarsting en is ook zeker niet buitenproportioneel te noemen. Gods standaarden zijn altijd goed, volkomen zuiver en recht. Zijn wraak zal **volkomen rechtvaardig** zijn.

Ons gevoel bij wraak is vaak niet zo positief, omdat menselijke wraak vaak alleen maar meer ellende brengt. Het geeft de wraaknemer even een gevoel van opluchting, maar het maakt alleen maar meer stuk. Het maakt meer slachtoffers. Maar Gods wraak brengt zijn rechtvaardigheid teweeg, omdat deze op de **juiste tijd**, met de **juiste bevoegdheid** en met de **juiste middelen** komt. Hij is de hoogste Rechter, die rechtvaardig oordeelt.

Dit betekent dat Gods wraak iets heel positiefs is, waar we vol verwachting naar uit mogen kijken. **Gods Troon** is van eeuwigheid op rechtvaardigheid gegrondvest. Zijn Troon staat onwankelbaar in heerlijkheid en heiligheid. De wereld en de aardse geschiedenis zijn daarbij vergeleken maar een zandkorrel. Toch zal de huidige wereld de eer ten deel vallen dat de hoogste Rechter een vonnis zal vellen over haar. Als dit vonnis wordt uitgevoerd zal de wereld weer kloppen. Er wordt recht gedaan.

Als we nu om ons heen kijken, is er zoveel onrecht te zien. Er zit geen lijn in en het slaat gewoon nergens op. **Het heeft geen zin en betekenis**. De onrechtvaardige gaat het voor de wind en de rechtvaardige komt om, zonder dat er iemand voor hem opkomt. Het kwaad kan vaak gewoon zijn gang gaan. Af en toe is er wel iets van recht te zien in de wereld, maar vaak is het maar een dun laagje vernis. Mensen draaien zich overal uit en verdraaien de waarheid. Hoogmoedige mensen met grote monden worden gehoord. Weinigen hebben veel geld en velen heel weinig. En ga zo maar door...

Dit wordt anders, wanneer **God** zijn **vonnis** gaat vellen. Dan zal zijn recht weer heersen en zal **alles kloppend** worden. Alles zal weer zin en betekenis krijgen. De goddeloze en slechte mensen krijgen naar hun daden betaald en de rechtvaardigen ook. Gods wraak zal meedogenloos zijn over degenen, die zich blijven verzetten tegen God. Dit mag ons met **diep ontzag** vervullen. Laten we een heilig en toegewijd leven leiden, zodat we ons straks kunnen verheugen over het vonnis van God.

Hierbij moet natuurlijk wel gezegd worden dat wij allemaal Gods heilige standaard niet kunnen halen. Eigenlijk zou Gods wraak ons allemaal moeten treffen. Maar het bijzonderste van alles is, dat God zijn wraak wel brengt, maar dat Hij Zelf het leeuwendeel daarvan heeft gedragen! **Yeshua droeg de wraak** van God aan het kruis, opdat wij daarvan gevrijwaard zouden zijn. Dit blijft het grootste wonder in de aardse geschiedenis. Als wij in **geloof en vertrouwen** met Yeshua verbonden raken, dan zal Gods wraak en toorn ons niet meer treffen. Dan is er al recht gedaan voor ons. Wat een wonder!

Dit laat opnieuw zien dat God zijn wraak niet vanwege een emotionele uitbarsting brengt, want Hij liet deze wraak voor een groot deel op zijn eigen Zoon neerkomen. Ik geloof dat dit door het hart van de hemelse Vader heen gesneden moet hebben. Hij wilde zijn Zoon helemaal niet treffen met zijn wraak, maar Hij moest en wilde wel afrekenen met de zware schuld van de zonde. Hij wilde zijn **rechtvaardigheid** gestalte geven. Zijn Troon is immers op rechtvaardigheid gefundeerd, van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Voor wie zich tegen God blijft verzetten en het offer van zijn Zoon blijft afwijzen, zal Gods wraak blijven bestaan. Die zal op de **Dag van het Oordeel** zichtbaar worden. Het zal de grote dag zijn, waarop God **alles recht zal zetten**. Ieder zal op die dag ontvangen wat hij of zij gezaaid heeft in het leven. Als wij in volharding vrucht hebben gedragen naar het geloof in Yeshua en ons leven hebben gegeven voor Hem, dan zal de wraak van God ons niet treffen en zal God het voor ons opnemen op die dag. Dan kunnen we zelfs **reikhalzend uitzien** naar die dag. Die dag, waarop er nieuwe hemelen en een nieuwe aarde komen, waarin gerechtigheid woont. Dan zal Gods Troon op aarde staan en zal de hele aarde voor eeuwig gefundeerd zijn op Gods gerechtigheid.

Wat hebben we nu geleerd?

1. God komt de wraak toe, wij mogen ons niet wreken
2. Gods wraak is geen emotionele uitbarsting of uit een wraakzuchtig hart geboren
3. Gods wraak brengt zijn gerechtigheid
4. God wacht in zijn geduld, totdat de maat van de zonde vol is
5. Het is nu genadetijd
6. Yeshua neemt bij zijn Wederkomst volkomen wraak op de antichrist
7. De Dag van het Oordeel brengt Gods wraak en recht op aarde
8. Soms zien we nu al iets van Gods wraak en recht komen
9. Gods emotionele oordeel betreft zijn heilige jaloezie en liefde voor zijn volk
10. Gods wraak heeft te maken met Gods boosheid over de zonde
11. God brengt zijn wraak altijd met verdriet, vanwege degenen die het treft
12. Yeshua droeg de wraak van God voor ons
13. Op de Dag van het Oordeel zal de wereld weer kloppend worden en zin hebben
14. Wij mogen met diep ontzag en reikhalzend verlangen uitzien naar die Dag